

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 10994

Doknr.
336461

Dato
03-12-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 6. november 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 75 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 75:

”Vil ministeren oplyse, hvor lang tid der går efter en anbringelse uden samtykke af et barn, før der etableres samvær med hhv. forældre og øvrige pårørende, så som bedsteforældre? Spørgsmålet stilles som opfølgning på foretræde ved Bedsteforeningen Østjylland om tvangsfjernelser og adoption uden samtykke den 5. november 2020.”

Svar:

Jeg kan indledningsvist oplyse, at der ikke er nationale data om afgørelser om samvær, som kommunerne træffer efter servicelovens § 71. Jeg kan derfor ikke oplyse, hvor lang tid der generelt går, fra at der sker anbringelse af et barn uden for hjemmet, til kommunen evt. træffer afgørelse om samvær efter servicelovens § 71.

I forlængelse heraf vil jeg gerne understrege, at udgangspunktet efter servicelovens regler er, at børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, har ret til samvær og kontakt med forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre og øvrige familiedlemmer, venner mv. under anbringelsen. Det fremgår af servicelovens § 71. Ved tilrettelæggelsen af samværet skal der lægges vægt på, at barnet eller den unge også på længere sigt har mulighed for at skabe og bevare nære relationer til forældre og netværket.

Barnets samvær og kontakt med familie og netværk skal finde sted under hensyntagen til barnets eller den unges bedste og under hensyntagen til beskyttelsen af barnets eller den unges sundhed eller udvikling. Kommunen skal derfor, hvis det er nødvendigt, træffe afgørelse om omfanget af og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for dette, fx at samværet skal støttes ved, at der er en tredje person til stede.

Kommunens børn og unge-udvalg kan træffe afgørelse om afbrydelse af samvær og/eller kontakt i to situationer. Når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget efter servicelovens § 71, stk. 3, træffe afgørelse om afbrydelse af samvær eller om at samværet for en bestemt periode kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen. Ved viden eller formodning om, at den person, som barnet skal have samvær med, har begået overgreb mod barnet, kan børn og unge-udvalget efter servicelovens § 71, stk. 4, træffe afgørelse om at afbryde forbindelsen i form af samvær og kontakt.

For at opsummere er udgangspunktet altså helt klart, at barnet har ret til at bevare relationen til forældre og netværk under anbringelsen, og kommunen skal derfor bistå til at vedligeholde samvær og kontakt. Samvær og kontakt kan alene afbrydes, hvis betingelserne i servicelovens § 71, stk. 3 eller 4, er opfyldt – det vil sige, når samværet og kontakten er skadelig for barnet. Det, mener jeg, er fornuftigt, at man kan, for det bør altid være barnets tarv, der vejer tungest og tungere end hensynet til forældrenes og netværkets behov.

Regeringen ønsker, at reglerne i højere grad skal understøtte dette. Det skal altid være barnets bedste, der er styrende for beslutninger om barnets liv. Derfor ønsker vi at styrke barnets rettigheder og herunder også barnets ret til at sige fra, og dette vil være en del af det kommende Børnene Først-udspil

Med venlig hilsen
Astrid Krag